

(751) “तुवि अदर्शने” (X-चुरादि:-1658. सक. सेद्. उभ.)

अर्दने इति केचित् । इदित्करणात् णिचः पाक्षिकत्वम् ।

‘लुभ्येत् तुभ्येदर्दें शपि लुभति तुभति ॥’ (श्ल. 139) इति देवः ।

‘तुपि अर्दने’ इति मैत्रेयदुर्गसंपतपाठमनुस्त्व दैवश्लोके—‘अर्दने तुभ्य-
येणिणि ।’ (श्ल. 139) इत्यंशस्य उपपतिर्बोध्या ।

तुभ्यकः-भिका, तुतुभ्यिषकः-षिका, तुभ्यकः-भिका, तुतुभ्यिषकः-षिका,
तोतुभ्यकः-भिका ; तुभ्यिता-त्री, तुतुभ्यिषिता-त्री, तुभ्यिता-त्री, तुतुभ्य-
षिता-त्री, तोतुभ्यिता-त्री ; इत्यादीनि सर्वाण्यपि रूपाणि भाषाथर्ककुशि-
धातुवत् (232) बोध्यानि । तुभ्यः-तुभ्यी=[अलाबूः] । गौरादिपाठात् ढीप् ।

^Aतुभ्यितम् ।

(752) “तुभ हिसायाम्” (I-भवादि:-753. सक. सेद्. आत्म.)

^Bतोभकः-भिका, तोभकः-भिका, तुतुभिषकः-तुतोभिषकः-षिका, तोतुभकः-
भिका ; तोभिता-त्री, तोभयिता-त्री, तुतुभिषिता-तुतोभिषिता-त्री,
तोतुभिता-त्री ; इत्यादीनि सर्वाण्यपि रूपाणि क्षुभ (316) धातुवज्जेयानि ।

(753) “तुभ हिसायाम्” (IV-दिवादि:-1241. सक. सेद्. पर.)

तोभकः-भिका, तोभकः-भिका, तुतुभिषकः-तुतोभिषकः-षिका, तोतुभकः-
भिका ; तोभिता-त्री, तोभयिता-त्री, तुतुभिषिता-तुतोभिषिता-त्री ;
इत्यादीनि सर्वाण्यपि रूपाणि दैवादिकगुधधातुवत् (405) बोध्यानि । क्त्वायां
तुभित्वा-तोभित्वा इति रूपद्रव्यं बोध्यम् ।

(754) “तुभ हिसायाम्” (IX-कथादि:-1521. सक. सेद्. पर.)

तोभकः-भिका, तोभकः-भिका, तुतुभिषकः-तुतोभिषकः-षिका, तोतुभकः-
भिका ; तोभिता-त्री, तोभयिता-त्री, तुतुभिषिता-तुतोभिषिता-त्री, तोतु-

A. ‘किं कुम्ब्यते सदसि लुभ्यितवैभवोऽहं
बालोऽस्मि तुभ्यितविरोधिभयाश्च युयम् !’ धा. का. 3.29.

B. ‘अनभ्यसन्तोभककंसजीवसंशाय पापध्वदर्यं प्रतस्थे ॥’ धा. का. 2. 2.